

פרשת בא

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו (א, י)

רש"י כותב: בא אל פרעה - והתרה בו. דקדק הרשב"ם: מדוע בשאר המכות לא הודיע ה' יתברך למשה שחזק את לב פרעה, ורק כאן מצא לנכון לעשות זאת?

בספר "**דברי התענוגים**" (הובאו דבריו ב"**ילקוט האורים**") כתב ליישב את הקושיה על פי דברי בעל הטורים, ש"**בא**" בגימטריא שלש, כי כאן רמז הקב"ה למשה שיתרה בפרעה בפעם אחת על ג' המכות העתידות לבוא - ארבה חשך ובכורות. והנה לקמן פרש רש"י, שאת מכת חשך הביא עליהם הקב"ה משום שני טעמים, ושניהם לטובת ישראל:

א. משום הרשעים שהיו בישראל, שמתו בשלושת ימי האפלה, ולא רצה הקב"ה שיראו זאת המצרים.
ב. כדי שיוכלו ישראל להתבונן ברכוש המצרים, ולאחר מכן ביציאתם לשאלו מהם. ברור אפוא, כי גם אם יחליט פרעה לשלח את ישראל, עדין מוכרחה לבוא מכת חשך כי היא נעשתה לטובתם ולצרכם של ישראל.

על כן הקשה למשה להתרות בפרעה על שלש המכות, ובתוכן מכת חשך, בשעה שידע שההתראה היא בתנאי שלא ישלח את ישראל, והלא יתכן שיחליט לשלח את ישראל, ובכל זאת תבוא המכה.

בשל כך הוצרך כאן הקב"ה לומר למשה: "כי אני הכבדתי את לבו" וברור שהוא לא ישחרר אותם, והנך יכול להתרות בו בלב שקט.

מקור: הרב שלמה לוינשטיין